

DZIURAWIEJĄCY (1) *part praes act*

N sg n dziurawiejąc(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stający się podobnym do gąbki, pełen dziur; tu: owrzodziały:

Wyrażenie: »dziurawiejące ciało«: Fistulosa terra [...] Ługowáta ziemiá/ która ták rzadka yest yákoby gębká. Fistulosus cancer, morbus, Táki dziuráwiewyjące ciáło. Mqcz 129a.

Cf DZIURAWIEĆ

KN